

Vážení přátelé, příznivci honičů a především lovu s nimi.

Dne 28. října 2017 uspořádal Spolek francouzských smečkových honičů první ročník T.A.N. - Test d'aptitudes naturelles, což je v překladu test vrozených vloh. Jako základní pravidla tohoto testu jsme použili, tak jako při nultém ročníku, na naše podmínky upravený překlad pravidel francouzského SCC (Socété centrale canine). První ročník navazoval na velmi vyvedený nultý ročník T.A.N., uspořádaný v září 2016, s drobnými úpravami pravidel, které vyplynuly ze zkušeností získaných při nultém ročníku.

Proč se Spolek francouzských smečkových honičů rozhodl pořádat testy vrozených vloh T.A.N.?

Jak jsem se již mnohokrát zmínil na jiných místech:

Francouzští honiči vynikají výrazným hlasem a specifickým způsobem lovu. Nejsou to uštěkaní psi, kteří vytrvale hlásí po celou dobu sledování stopy. Podle způsobu hlášení (troubení) je snadno rozpoznatelné, zda psi ještě štvou, nebo už staví.

Tvůrci nových zkušebních řádů pro honiče v ČR nerespektují pracovní standardy plemen honičů. Vyžadují práci honičů, která jim není vlastní a je v rozporu s tím, k čemu byli především francouzští a švýcarské honiči po staletí šlechtěni.

Připomenu úryvek z pracovního standardu malého modrého gaskoňského honiče:

.....malí modří hlásí s pozvednutou hlavou. V momentu tohoto gesta se na okamžik zastaví. Při štvaní mají v okamžiku hlášení (troubení) hlavu vysoko, a pak ji opět přikládají ke stopě.

Je to nádherný styl. K těmto osobitým vlastnostem musíme přičíst ještě společné vlastnosti honičů jihozápadu, což je vynikající nos a výborná schopnost držet stopu i v nepříznivém počasí, či v obtížném terénu.....

To si tvůrci zkušebních řádů nepochybně nepřčetli. Ostatně, nikdo z nich honiče nevlastní, nechová a neloví s nimi. Pokud ovšem nebudeme za honiče považovat tzv. „výstavní krasavce“ honičů z českých chovů. Pokud by tvůrci zkušebních řádů honičům rozuměli a přčetli by si pracovní standardy jednotlivých plemen, nemohly by se ve zkušebních rádech objevit diletantské požadavky na práci honičů:

.....Kvalitu nosu posuzují rozhodčí zejména, když hodnotí psa při hlasitém sledování stopy zvěře podle toho, jestli stopu častěji ztrácí, podle odmlk při hlášení, nebo také podle rychlosti, s jakou pes dovede sledovat stopu zvěře. Při slabším nosu je obvyklé, že i déle hledá svého vůdce.

nebo:

.....Čerstvou stopu má pes soustavně hlásit. K odmlce dojde, když pes stopu ztratí a když ji znovu najde, hlasitě ji sleduje dále.

Podle stávajících zkušebních řádů pro honiče, by neobstál ani jeden francouzský honič, z nosu by dostal nejnižší známku, případně nulu.

Několikrát jsem upozornil i na skutečnost, že Česká republika nemá v lovu s honiči žádnou tradici, dokonce je jedinou zemí v Evropě, která nemá vlastní plemeno honičů. Zřejmě i z toho důvodu jsou zkušební řády pro honiče koncipovány spíše pro jezevčíky a teriéry a nerespektují pracovní standardy plemen honičů. Za zásadní problém ovšem považují neschopnost tvůrců zkušebních řádů pro honiče reagovat na skutečnost, že je u nás řada nových plemen honičů, jejichž způsob lovu je diametrálně odlišný od způsobu lovu stále oblíbených jezevčků a teriérů.

Z uvedené citace zkušebních řádů vyplývá odpověď na otázku, proč se Spolek francouzských smečkových honičů rozhodl pořádat testy vrozených vloh T.A.N. Postihuje totiž odlišnosti výše uvedených způsobů práce různých plemen honičů tak, jak je předepisují pracovní standardy. To je hlavní důvod, proč je pro chovatele a držitele honičů důležitý! Test vrozených vloh je v kynologicky vyspělých zemích základní normou pro výběr honiče pro zařazení do reprodukce, žel u nás zcela opomíjenou.

K vlastní akci: Testu vrozených vloh se účastnilo 6 honičů. 4 malí modří gaskoňští honiči, jeden švýcarský honič a jeden modrý gaskoňský basset. Představila se jedna dvojice, ostatní psi byli vedeni jednotlivě. Test se uskutečnil v honitbě s dostatkem spárkaté zvěře, každý zkoušený pes měl možnost přijít do kontaktu s teplou stopou zvěře, či se zvěří. Předvedení honiči prokázali dostatečné lovecké vlohy a v testu obstáli.

Celá akce proběhla za krásného podzimního počasí, ve velmi přátelské atmosféře, s bohatým pohoštěním. Ale především. V duchu tradic lovu s honiči doprovázely celou akci nádherné lovecké fanfáry v podání členek Pražského trubačského sboru.

Děkuji všem, kteří pomohli s organizací, rozhodčím, sponzorům i účastníkům a těším se na další ročník.

Slavomír Hanáček, předseda SFSH